

**СИНТЕЗИРАН ТЕКСТ НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ ЗА
ПРИЛАГАНЕ НА МЕРКИ, СВЪРЗАНИ С ДАНЪЧНИТЕ СПОГОДБИ, ЗА
ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ СВИВАНЕТО НА ДАНЪЧНАТА ОСНОВА И
ПРЕХВЪРЛЯНЕТО НА ПЕЧАЛБИ И
СПОГОДБАТА МЕЖДУ НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ¹ И
КРАЛСТВО ДАНИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО
ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДА И ИМУЩЕСТВОТО**

Този документ е изготвен съвместно от компетентните органи на Република България и Кралство Дания и представлява тяхното общо разбиране за измененията, направени в Спогодбата от Многостранната конвенция.

Обща забележка относно този документ

Този документ представя синтезирания текст за прилагане на Спогодбата между Република България и Кралство Дания за избягване на двойното данъчно облагане на дохода и имуществото, подписана на 2 декември 1988 г. („Спогодбата“), както е изменена от Многостранната конвенция за прилагане на мерки, свързани с данъчните спогодби, за предотвратяване свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, подписана от Република България и от Кралство Дания на 7 юни 2017 г. („Многостранната конвенция“).

Документът е изготвен въз основа на позицията на Република България при ратификацията на Многостранната конвенция, представена пред Депозитаря на 16 септември 2022 г., и позицията на Кралство Дания при ратификацията на Многостранната конвенция, представена пред Депозитаря на 30 септември 2019 г. Тези позиции подлежат на промени, както е предвидено в Многостранната конвенция. Промените, направени в позициите по Многостранната конвенция, могат да променят действието ѝ по отношение на тази Спогодба.

Единствената цел на този документ е да улесни разбирането на приложението на Многостранната конвенция по отношение на Спогодбата и не представлява източник на правото. Автентичните правни текстове на Спогодбата и Многостранната конвенция имат предимство и остават приложимите правни текстове.

Разпоредбите на Многостранната конвенция, които са приложими по отношение на разпоредбите на Спогодбата, са включени в карета в текста на този документ в контекста на съответните разпоредби на Спогодбата. Каретата, съдържащи разпоредбите на Многостранната конвенция, обикновено са добавени в съответствие с поредността на разпоредбите на Модела на данъчна спогодба на ОИСР, изд. 2017.

Направени са промени в текста на разпоредбите на Многостранната конвенция, за да се приведе терминологията, използвана в Многостранната конвенция, в съответствие

¹ След сключването на Спогодбата между Република България и Кралство Дания за избягване на двойното данъчно облагане на дохода и имуществото Народна Република България официално е преименувана на Република България през 1990 г.

с терминологията, използвана в Спогодбата (като „Обхваната данъчна спогодба“ и „Спогодба“, „Договарящи юрисдикции“ и „Договарящи държави“), за да се улесни разбирането на разпоредбите на Многостранната конвенция. Промените в терминологията имат за цел да подобрят четимостта на документа и не са предназначени да променят съдържанието на разпоредбите на Многостранната конвенция. По подобен начин са направени промени в части от разпоредбите на Многостранната конвенция, които описват съществуващите разпоредби на Спогодбата: описателният текст е заменен с правни препратки към съществуващите разпоредби, за да се улесни четимостта.

Във всички случаи препратките към разпоредбите на Спогодбата или към самата Спогодба трябва да се разбират като препратки към Спогодбата, както е изменена от разпоредбите на Многостранната конвенция, при условие че тези разпоредби на Многостранната конвенция са влезли в действие.

Препратки

Автентичните правни текстове на Многостранната конвенция могат да бъдат намерени на уебстраницата на Депозитаря (ОИСП) по Многостранната конвенция:

- на английски език:

<http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>;

Автентичните правни текстове на Спогодбата могат да бъдат намерени:

За Република България на:

https://nra.bg/wps/portal/nra/mezhdunarodni-deinosti/siddo/spisuk/spisuk-sus-siddo_priority/ea99dd2b-28d3-4ed1-a304-69bbcf6313c

За Кралство Дания на:

[The Convention: bulgarien.pdf \(skm.dk\)](#)

Текстът на Многостранната конвенция на [български език](#) е обнародван в ДВ, бр. 85 от 25.10.2022 г. и може да бъде открит на:

<https://dv.parliament.bg/DVWeb/showMaterialDV.jsp;jsessionid=3C054B65360FA752AA9789A85DF73B57?idMat=179034>

Текстът на Многостранната конвенция на датски език може да бъде открит на:

[MLI-loven \(retsinformation.dk\)](#)

Позицията на Република България при ратификацията на Многостранната конвенция, представена пред Депозитаря на 16 септември 2022 г., и позицията на Кралство Дания при ратификацията на Многостранната конвенция, представена пред Депозитаря след одобрение на 30 септември 2019 г. и изменена чрез депозиране на уведомлението за оттегляне на резерва, получено от Депозитаря на 29 юни 2021 г., могат да бъдат намерени на уебстраницата на Депозитаря (ОИСП) по Многостранната

конвенция.

Базата данни на ОИСР относно позициите на държавите/юрисдикциите по Многостранната конвенция може да бъде намерена на уебстраницата на ОИСР: <http://www.oecd.org/tax/treaties/mli-matching-database.htm>

Забележка относно влизането в действие на разпоредбите на Многостранната конвенция

Влизане в действие на разпоредбите на Многостранната конвенция

Разпоредбите на Многостранната конвенция, приложими към тази Спогодба, не влизат в действие на същите дати както първоначалните разпоредби на Спогодбата. Всяка от разпоредбите на Многостранната конвенция може да влезе в действие на различни дати в зависимост от видовете включени данъци (данъците, удържани при източника, или другите данъци) и от избора, направен от Република България и Кралство Дания в техните позиции по Многостранната конвенция.

Дати на депозиране на инструментите за ратификация, приемане или одобрение: 16 септември 2022 г. за Република България и 30 септември 2019 г. за Кралство Дания.

Влизане в сила на Многостранната конвенция: 1 януари 2023 г. за Република България и 1 януари 2020 г. за Кралство Дания.

Освен ако не е упоменато нещо различно на друго място в настоящия документ, разпоредбите на Многостранната конвенция влизат в действие по отношение на Спогодбата:

- за данъците, удържани при източника, за суми, платени или начислени на чуждестранни лица, когато събитието, водещо до възникването на тези данъци, се случи на или след 1 януари 2023 г.;

- по отношение на всички други данъци, налагани от България, за данъци, налагани по отношение на данъчни периоди, започващи на или след 1 януари 2024 г.;

- по отношение на всички други данъци, налагани от Дания, за данъци, налагани по отношение на данъчни периоди, започващи на или след 1 юли 2024 г.

СПОГОДБА МЕЖДУ НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И КРАЛСТВО ДАНИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДА И ИМУЩЕСТВОТО

Народна република България и Кралство Дания,

[**ЗАМЕНЕН от ал. 1 на чл. 6 на Многостранната конвенция**] [имайки предвид принципите, съдържащи се в Заключителния акт на Съвещанието за сигурност и сътрудничество в Европа, желаейки да сключат спогодба за избягване на двойното данъчно облагане на дохода и имуществото]

Следната ал. 1 на чл. 6 на Многостранната конвенция заменя текста, отнасящ се до намерението за премахване на двойното данъчно облагане, в преамбюла на тази Спогодба:

ЧЛЕН 6 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ – ЦЕЛ НА ОБХВАНАТО ДАНЪЧНО СПОРАЗУМЕНИЕ

Възнамерявайки да избегнат двойното данъчно облагане по отношение на данъците, за които се прилага тази [Спогодба], без да създават възможности за необлагане или намалено облагане чрез отклонение или заобикаляне на облагането с данъци (включително чрез споразумения, целящи злоупотреба със спогодби и насочени към получаване на облекченията, предвидени в тази [Спогодба], в непряка полза на местни лица на трети юрисдикции),

се договориха, както следва:

Член 1

Обхват по отношение на лицата

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2

Обхват по отношение на данъците

1. Тази спогодба се прилага спрямо данъци върху дохода и имуществото, налагани от едната договаряща държава, нейни политически подразделения или местни органи независимо от начина, по който те се събират.
2. За данъци върху дохода и имуществото се считат всички данъци, наложени върху общия доход, общото имущество или върху части от дохода или имуществото, включително данъци върху печалбата от продажба на движимо или недвижимо имущество, данъци върху общата сума на надници и заплати, изплатени от предприятия, както и данъци върху прираста на имуществото.
3. Съществуващите данъци, спрямо които се прилага спогодбата, са посспециално:
 - а) за България:
 - 1) данъкът върху общия доход;
 - 2) данъкът върху неженени, неомъжени, овдовели, разведени или семейни без деца;

- 3) данъкът върху печалбата;
- 4) данъкът върху сградите (наричани по-нататък "български данък");
 - б) за Дания;
 - 1) държавният данък върху дохода;
 - 2) общинският данък върху дохода;
 - 3) областният данък върху дохода;
 - 4) моряшкият данък;
 - 5) специалният данък върху дохода;
 - 6) църковният данък;
 - 7) данъкът върху дивидентите;
 - 8) данъкът върху лихвите;
 - 9) данъкът върху авторски и лицензионни възнаграждения;
 - 10) данъци, наложени съгласно Закона за данъци върху течни горива;
 - 11) държавният данък върху имуществото (наричани по-нататък "датски данък").
4. Спогодбата също се прилага спрямо всички идентични или подобни по същество данъци, които се налагат след датата на подписване на спогодбата, в допълнение или вместо съществуващите данъци. В края на всяка година компетентните органи на договарящите държави взаимно ще се уведомяват за значителните изменения, извършени в техните данъчни законодателства.

Член 3

Общи определения

1. По смисъла на тази спогодба освен ако контекстът не изисква друго:
 - а) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават България или Дания според изискванията на контекста;
 - б) терминът "България" означава Народна република България и когато се употребява в географски смисъл, територията, върху която Народна република България упражнява своя държавен суверенитет, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, в пределите на които Народна република България упражнява суверенни права в съответствие с международното право;
 - в) терминът "Дания" означава Кралство Дания, включително всяка област извън териториалното море на Дания, която в съответствие с международното право е или може отсега нататък да бъде определена съгласно датските закони като област, в пределите на която Дания може да упражнява суверенни права във връзка с проучването и експлоатацията на природните богатства на морското дъно или в неговите недра; терминът не включва Фарьорските острови и Гренландия;
 - г) терминът "лице" означава физическо лице и:
 - (I) за Дания - корпоративно тяло, включително дружества или всяка друга единица, която се третира като корпоративно тяло за данъчни цели, както и всяка друга групировка на лица;
 - (II) за България - юридическо лице или всяко сдружение, създадено в съответствие с българското законодателство, както и всяка друга групировка на лица;
 - д) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;
 - е) терминът "международен превоз" означава всеки транспорт чрез кораб, самолет, жп или шосейно транспортно средство, извършван от предприятие, чието място на действително управление се намира в едната договаряща държава, освен

когато такъв транспорт се извършва единствено между пунктове в другата договаряща държава;

ж) терминът "компетентен орган" означава:

- 1) в България - министъра на финансите или негов упълномощен представител;
- 2) в Дания - министъра на вътрешните приходи или негов упълномощен представител.

2. При прилагането на спогодбата от едната договаряща държава всеки неопределен в нея термин има значението, което му придава законодателството на тази договаряща държава за данъците, за които се прилага спогодбата, освен ако контекстът не изисква друго.

Член 4

Местно лице

1. По смисъла на тази спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава:

а) за Дания - всяко лице, което съгласно законодателството на Дания подлежи на данъчно облагане там поради неговото местожителство, местопребиваване, място на управление или всеки друг критерий от подобен характер;

б) за България - всяко физическо лице, което е гражданин на България, както и всяко юридическо лице, чието седалище се намира в България или е регистрирано там.

2. а) Когато по силата на разпоредбите на ал. 1 на този член физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, с която неговите лични и икономически връзки са по-тесни (център на жизнени интереси);

б) ако договарящата държава, в която се намира центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена, компетентните органи на договарящите държави уреждат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато съгласно разпоредбите на ал. 1 на този член лице, различно от физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, в която се намира мястото на действителното му управление.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. По смисъла на тази спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място, посредством което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на предприятието.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;

б) клон;

в) бюро;

г) фабрика;

д) работилница;

е) мина, петролен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за извличане на природни богатства.

3. Строителна площадка, строителен или монтажен обект представлява място на стопанска дейност само ако дейността продължава повече от дванадесет месеца.

4. **[ЗАМЕНЕНА от ал. 2 на чл. 13 на Многостранната конвенция]** [Независимо от предходните разпоредби на този член счита се, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел съхраняване, излагане или

доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на стокови запаси, принадлежащи на предприятието, единствено с цел съхраняване, излагане или доставка;

в) поддържането на стокови запаси, принадлежащи на предприятието, единствено с цел обработка от друго предприятие;

г) поддържане на определено място единствено с цел закупуване на стоки или събирането на информация за предприятието;

д) стокови запаси, изложени от предприятието на мострен панаир или изложба, които се продават след закриването на панаира или изложбата;

е) поддържането на определено място единствено с цел извършването за предприятието на всякаква друга дейност от подготвителен и спомагателен характер;

ж) поддържането на определено място единствено с цел съчетано упражняване на дейностите, посочени в букви "а" до "е", при условие, че цялостната дейност на определеното място в резултат на това съчетание е от подготвителен или спомагателен характер.]

Следната ал. 2 на чл. 13 на Многостранната конвенция заменя ал. 4 на чл. 5 на тази Спогодба. Списъкът с дейностите, изброени от б. „а“, подточка (i.) до (v.), съответства на списъка с дейностите в чл. 5, ал. 4, б. „а“ до „д“ от тази Спогодба:

**ЧЛЕН 13 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ – ИЗКУСТВЕНО ИЗБЯГВАНЕ СТАТУТА НА МЯСТО НА СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ ЧРЕЗ ИЗКЛЮЧВАНЕ НА ОПРЕДЕЛЕНИ ДЕЙНОСТИ
(Опция А)**

Независимо от [чл. 5 на тази Спогодба] се счита, че терминът „място на стопанска дейност“ не включва:

а)

i. използването на съоръжения единствено с цел съхраняване, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

ii. поддържането на стокови запаси, принадлежащи на предприятието, единствено с цел съхраняване, излагане или доставка;

iii. поддържането на стокови запаси, принадлежащи на предприятието, единствено с цел обработка от друго предприятие;

iv. поддържане на определено място единствено с цел закупуване на стоки или събирането на информация за предприятието;

v. стокови запаси, изложени от предприятието на мострен панаир или изложба, които се продават след закриването на панаира или изложбата;

б) поддържането на определено място на дейност единствено с цел извършване на дейност за предприятието, която не е описана в буква „а“;

в) поддържането на определено място на дейност единствено с цел осъществяването на което и да е съчетание от посочените в букви „а“ и „б“ дейности,

при условие, че тази дейност, или в случая на буква „в“, цялостната дейност на това определено място на дейност, е с подготвителен или спомагателен характер.

5. [ЗАМЕНЕНА от ал. 1 на чл. 12 на Многостранната конвенция] [Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, различно от представител с независим статут,

спрямо когото се прилага ал. 6, действува от името на предприятието и има или обикновено упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, счита се, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице не са ограничени до тези, посочени в ал 4, които, ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея.]

Следната ал. 1 на чл. 12 на Многостранната конвенция заменя ал. 5 на чл. 5 на тази Спогодба:

ЧЛЕН 12 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ – ИЗКУСТВЕНО ИЗБЯГВАНЕ НА СТАТУТА НА МЯСТО НА СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ ЧРЕЗ КОМИСИОНЕРСКИ СПОРАЗУМЕНИЯ И ПОДОБНИ СТРАТЕГИИ

Независимо от [чл. 5 на тази Спогодба], и като се има предвид [ал. 2 на чл. 12 на Многостранната конвенция], когато лице осъществява дейност в [договаряща държава] за предприятие, и като действа по този начин, обичайно сключва договори или обичайно има съществена роля, водеща до сключването на договори, които са сключвани рутинно без съществени изменения от предприятието, и тези договори са:

а) от името на предприятието; или

б) за прехвърлянето на собственост върху или за предоставяне правото на ползване на имущество, притежавано от това предприятие, или за което това предприятие има право на ползване; или

в) за предоставянето на услуги от това предприятие, се счита, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази [договаряща държава] по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако тези дейности, ако бяха извършени от предприятието чрез определено място на дейност, разположено в тази [договаряща държава], не биха довели до това да се счита, че това определено място на дейност формира място на стопанска дейност съгласно дефиницията за място на стопанска дейност, включена в [чл. 5 на тази Спогодба].

6. **[ЗАМЕНЕНА от ал. 2 на чл. 12 на Многостранната конвенция]** [Не се счита, че предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва стопанска дейност в тази държава чрез брокер, общ комисионер или всякакъв друг представител с независим статут, при условие, че такива лица действуват в нормалните рамки на тяхната дейност.]

Следната ал. 2 на чл. 12 на Многостранната конвенция заменя ал. 6 на чл. 5 на тази Спогодба:

ЧЛЕН 12 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ – ИЗКУСТВЕНО ИЗБЯГВАНЕ НА СТАТУТА НА МЯСТО НА СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ ЧРЕЗ КОМИСИОНЕРСКИ СПОРАЗУМЕНИЯ И ПОДОБНИ СТРАТЕГИИ

[Алинея 1 на чл. 12 на Многостранната конвенция] няма да се прилага, когато лице, действащо в [договаряща държава] за предприятие от другата [договаряща държава], извършва стопанска дейност в първата [договаряща държава] като представител с независим статут и действа за предприятието в обичайните граници на тази дейност. Когато обаче лице действа изцяло или почти изцяло за сметка на едно или повече предприятия, с които то е тясно свързано, това лице няма да се счита, че е представител с независим статут по смисъла на тази алинея по отношение на всяко такова предприятие.

7. Фактът, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, участва в дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин) сам по себе си не определя което и да е от дружествата като място на стопанска дейност на другото.

Следната ал. 1 на чл. 15 на Многостранната конвенция се прилага по отношение на тази Спогодба:

ЧЛЕН 15 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ – ДЕФИНИЦИЯ НА ЛИЦЕ, ТЯСНО СВЪРЗАНО С ПРЕДПРИЯТИЕ

За целите на разпоредбите на [чл. 5 на тази Спогодба], лице е тясно свързано с предприятие, ако въз основа на всички относими факти и обстоятелства едното има контрол върху другото или и двете са под контрола на едни и същи лица или предприятия. Във всеки случай едно лице се счита за тясно свързано с предприятие, ако едното притежава, пряко или непряко, повече от 50 процента от участието в другото (или в случаите на дружество, повече от 50 процента от съвкупното право на глас и стойност на акциите или дяловете или участие в дружеството), или ако друго лице притежава, пряко или непряко, повече от 50 процента участие (или в случаите на дружество, повече от 50 процента от съвкупното право на глас и стойност на акциите или дяловете или участието в дружеството) в лицето и предприятието.

Член 6

Доход от недвижимо имущество

1. Доход, получен от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доход от селскостопанска дейност или дърводобив), намиращо се в другата договаряща държава, може да се облага в тази друга държава.
2. Терминът "недвижимо имущество" има значението, което му придава законодателството на държавата, в която се намира въпросното имущество. Във всеки случай терминът включва имущество, принадлежащо към недвижимо имущество, селскостопански животни и съоръжения, използвани в селското стопанство и дърводобива. Права, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство по отношение на поземлената собственост, плодopolзуване на недвижимо имущество, и права върху променливи или фиксирани плащания срещу разработката или правото на разработка на минерални залежи, извори и други природни ресурси, кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат спрямо доход, получен от прякото използване, отдаването под наем или използването под всякаква друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 също се прилагат спрямо доход от недвижимо имущество на предприятие и спрямо доход от недвижимо имущество, използвано за извършването на професионални услуги.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава посредством намиращо се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието може да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се имат предвид разпоредбите на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава посредством намиращо се там място на стопанска дейност, във всяка от договарящите държави към това място на стопанска дейност се причисляват печалбите, които то би реализирало, ако е отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и е напълно независимо в отношенията си с предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите на място на стопанска дейност се приспадат като отчисления разходите, които са извършени за целите на мястото на стопанската дейност, включително извършените управленски и общоадминистративни разходи в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, или другаде.

4. Доколкото в едната договаряща държава е възприето печалбите, които се причисляват към мястото на стопанска дейност, да се определят на базата на разпределение на съвкупната печалба на предприятието между отделните му звена, нищо в ал. 2 няма да попречи тази договаряща държава да определи облагаемите печалби чрез така възприетия начин на разпределение; възприетият начин на разпределение обаче трябва да е такъв, че резултатът да съответствува на принципите, съдържащи се в този член.

5. Към място на стопанска дейност не се причисляват печалби само поради покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. По смисъла на предходните алинеи печалбите, които се причисляват към мястото на стопанска дейност, се определят по един и същ начин всяка година, освен ако съществуват достатъчно причини за противното.

7. Когато печалби съдържат видове доходи, които са разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове не се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Транспортни предприятия

1. Печалби от експлоатацията на кораби, самолети, жп или шосейни превозни средства в международния транспорт се облагат само в договарящата държава, в която се намира мястото на действително управление на предприятието.
2. Ако мястото на действително управление на корабно предприятие е на борда на кораб, счита се, че то се намира в договарящата държава, в която се намира пристанището на домуване на кораба, или ако няма такова пристанище на домуване - в държавата, на която предприятието, експлоатиращо кораба, е местно лице.
3. Разпоредбите на ал. 2 се прилагат също спрямо печалби от участието в пул, съвместна стопанска дейност или международна транспортна агенция.
4. По отношение на печалбите, получени от датския, норвежкия и шведския въздушен транспортен консорциум, известен като Скандинавска въздухоплавателна система (САС), разпоредбите на ал. 1 се прилагат само спрямо такава част от печалбата, каквато съответствува на дела в консорциума, притежаван от Дет данске Луфтфартселскаб (ДДЛ) - датския партньор в Скандинавската въздухоплавателна система (САС).

Следната ал. 1 на чл. 17 на Многостранната конвенция се прилага и заменя разпоредбите на тази Спогодба:

ЧЛЕН 17 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ – КОРЕСПОНДИРАЩИ КОРЕКЦИИ

Когато [договаряща държава] включва в печалбите на предприятие на тази [договаряща държава] – и съответно облага с данък – печалби, по отношение на които предприятие на другата [договаряща държава] е обложено с данък в тази друга [договаряща държава] и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата [договаряща държава], ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга [договаряща държава] ще направи съответната корекция на начисления от нея данък върху тези печалби. При извършването на такава корекция се вземат предвид другите разпоредби на [Спогодбата] и компетентните органи на [договарящите държави] при необходимост се консултират един с друг.

Член 9

Дивиденди

1. Дивиденди, изплатени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, може да се облагат в тази друга държава.
2. Въпреки това такива дивиденди може също да се облагат в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице, и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако получателят е лицето, действително ползващо дивидентите, наложеният данък няма да надвишава:
 - а) пет процента от общата сума на дивидентите, ако лицето, действително ползващо дивидентите, е дружество (различно от сдружение), което пряко притежава поне двадесет и пет процента от капитала на дружеството, изплащащо дивидентите;
 - б) петнадесет процента от общата сума на дивидентите във всички други случаи.

Компетентните органи на договарящите държави чрез взаимно споразумение уреждат начина на прилагане на тези ограничения. Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Употребеният в този член термин "дивиденти" означава доход от акции или други права на участие в печалби, които не са вземания за дълг, както и доход от други корпоративни права, подчинен на същия данъчен режим, както доход от акции съгласно законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице. Печалби, получени от участници в сдружения, създадени в съответствие с българското законодателство, не се считат за дивиденти.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако действително ползущото дивидентите лице - местно лице на едната договаряща държава, извършващо стопанска дейност в другата договаряща държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава професионални услуги чрез намираща се там определена база и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 13.

5. Когато дружеството, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доход от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху изплатените от дружеството дивиденти, освен доколкото такива дивиденти са изплатени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намираща се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доход, произхождащи от тази друга държава.

Член 10

Лихви

1. Лихви, произхождащи от едната договаряща държава и изплатени на местно лице на другата договаряща държава, се облагат само в тази друга държава, ако това местно лице е лицето, действително ползущо дивидентите.

2. Употребеният в този член термин "лихви" означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, осигурени или неосигурени с ипотека и носещи или неносещи правото на участие в печалбите на длъжника, и по-специално доход от съкровищни бонове и доход от облигации и други ценни книжа, включително премии и награди, свързани с такива бонове, облигации и ценни книжа. Санкции за закъсняло плащане не се считат за лихви по смисъла на този член.

3. 3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако действително ползущото лихвите лице - местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава професионални услуги чрез намираща се там определена база и вземането на дълг, във връзка с което се изплащат лихвите, е действително свързано с такова място на

стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 13.

Член 11

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторски и лицензионни възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и изплатени на местно лице на другата договаряща държава, се облагат само в тази друга държава, ако това местно лице е лицето, действително ползващо авторските и лицензионни възнаграждения.

2. Употребяваният в този член термин "авторски и лицензионни възнаграждения" означава плащания от всякакъв вид, получени за използването или правото на използване на всякакво авторско право върху произведения на литературата, изкуството или науката, включително кинофилми, всякакъв патент (авторско свидетелство), търговска марка, наименование за произход, дизайн или модел, план, тайна формула или процес или за използването или правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване, или за информация, засягаща промишлен, търговски или научен опит.

3. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат ако действително ползващото авторските и лицензионни възнаграждения лице - местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионни възнаграждения, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава професионални услуги чрез намираща се там определена база и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионни възнаграждения, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 13.

Член 12

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалби, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, може да се облагат в тази друга държава.

2. Печалби от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, или на движимо имущество, принадлежащо към определена база, с която местно лице на едната договаряща държава разполага в другата договаряща държава с цел извършването на професионални услуги, включително печалби от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие), или на такава определена база, може да се облагат в тази друга държава.

3. Печалби от прехвърляне на кораби, самолети, жп или шосейни превозни средства, използвани в международния транспорт, или на движимо имущество, използвано при експлоатацията на такива транспортни средства, се облагат само в договарящата държава, в която се намира мястото на действително управление на предприятието.

4. **[ИЗМЕНЕНА от ал. 4 на чл. 9 на Многостранната конвенция]** [Печалби от прехвърляне на всякакво имущество, различно от това, посочено в ал. 1, 2 и 3, се облагат само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.]

Следната ал. 4 на чл. 9 на Многостранната конвенция се прилага и заменя ал. 4 на чл. 12 на тази Спогодба:

ЧЛЕН 9 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ – ПЕЧАЛБИ ОТ ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА АКЦИИ ИЛИ ДЯЛОВЕ ИЛИ УЧАСТИЯ В ОБРАЗОВАНИЯ, КОИТО ПРИДОБИВАТ СВОЯТА СТОЙНОСТ ОСНОВНО ОТ НЕДВИЖИМО ИМУЩЕСТВО

За целите на тази [Спогодба], печалби, получени от местно лице на [договаряща държава] от прехвърляне на акции или дялове или подобно участие, като участие в гражданско дружество или тръст, могат да се облагат с данък в другата [договаряща държава], ако в който и да е момент от 365-те дни, предхождащи прехвърлянето, тези акции или дялове или подобно участие получават повече от 50 процента от своята стойност, пряко или непряко, от недвижимо имущество, разположено в тази друга [договаряща държава].

Член 13

Професионални услуги

1. Доход, получен от местно лице на едната договаряща държава срещу извършване на професионални услуги или други дейности от независим характер, се облага само в тази държава освен ако то притежава и редовно използва определена база в другата договаряща държава с цел извършването на своите дейности. Ако то притежава такава определена база, доходът може да се облага в другата държава, но само такава част от него, каквато е причислима към тази определена база.
2. Терминът "професионални услуги" по-специално включва независими научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, а също и независимите дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Член 14

Заплати, надници и други подобни възнаграждения

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 15, 17 и 18, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава за работа по трудов договор, се облагат само в тази държава освен ако работата се извършва в другата договаряща държава. Ако работата се извършва там, такава възнаграждение може да се облага в тази друга държава, тъй като е придобито в нея.
2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за работа по трудов договор, извършена в другата договаряща държава, се облага само в първата държава, ако:
 - а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди общо ненадвишаващи 183 дни в съответната календарна година и

б) възнаграждението се изплаща от или от името на работодателя, който не е местно лице на другата държава, и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят притежава в другата държава.

3. а) Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, получено за работа по трудов договор, извършена на борда на кораб, самолет, жп или шосейно превозно средство, експлоатирани в международния транспорт, може да се облага в договарящата държава, в която се намира мястото на действително управление на предприятието;

б) когато местно лице на Дания получава възнаграждение за работа по трудов договор, извършена на борда на самолет, експлоатиран в международния транспорт от Скандинавската въздухоплавателна система (САС), такова възнаграждение се облага само в Дания.

Член 15

Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на управителния съвет на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, може да се облагат в тази друга държава.

Член 16

Дейци на изкуството и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 13 и 14 доход, получен от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на деец на изкуството - като театрален, кино-, радио- или телевизионен актьор или музикант, или спортист от личната му дейност като такъв, извършена в другата договаряща държава, може да се облага в тази друга държава.

2. Когато доход от лична дейност, получен от деец на изкуството или спортист в качеството му на такъв, се получава не от самия деец на изкуството или спортиста, а от друго лице, независимо от разпоредбите на чл. 7, 13 и 14, такъв доход може да се облага в договарящата държава, в която се извършва дейността на дееца на изкуството или спортиста.

3. Доход, получен за такава дейност, извършена в рамките на културните спогодби, сключени между двете договарящи държави, се облага само в изпращащата държава.

Член 17

Пенсии и плащания по системата на обществени социални осигуровки

Всяка пенсия, включително плащания, извършени по системата на социалното осигуряване на едната договаряща държава, произхождащи от едната договаряща държава и изплатени на местно лице на другата договаряща държава, се облагат само в първата държава.

Член 18

Държавна служба

1. а) Възнаграждение, различно от пенсия, изплатено от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или местен орган на физическо лице за оказани услуги на тази държава, подразделение или орган, се облага само в тази държава;

б) въпреки това такова възнаграждение се облага само в другата договаряща държава, ако услугите се оказват в тази държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

(I) е гражданин на тази държава или

(II) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел оказването на услуги.

2. Разпоредбите на чл. 14 и 15 се прилагат спрямо възнаграждение, различно от пенсия, за оказани услуги във връзка със стопанска дейност, извършена от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или местен орган. Тази алинея не засяга използването на ал. 1 във връзка с възнаграждения, получени от служители на предприятия, институции и организации на едната договаряща държава, изпратени в другата договаряща държава, за оказани услуги на такива предприятия, институции и организации при условие, че тези служители пребивават в другата договаряща държава единствено с цел оказване на такива услуги и възнагражденията се изплащат от източници, намиращи се в първата държава.

Член 19

Учащи се

Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата държава единствено за целите на неговото образование или квалификация, получава за своята издръжка, образование или квалификация, не се облагат в тази държава при условие, че такива плащания произхождат от източници извън тази държава.

Член 20

Други доходи

Видове доходи на местно лице на едната договаряща държава, откъдето и да произхождат и неразгледани в предходните членове на тази спогодба, се облагат само в тази държава.

Член 21

Имущество

1. Имущество, състоящо се от недвижимо имущество, посочено в чл. 6, принадлежащо на местно лице на едната договаряща държава и намиращо се в другата договаряща държава, може да се облага в тази друга държава.

2. Имущество, състоящо се от движимо имущество и съставляващо част от стопанския актив на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, или движимо имущество, принадлежащо към определена база, с която местно лице на едната

договаряща държава разполага в другата договаряща държава с цел извършването на професионални услуги, може да се облага в тази друга държава.

3. Имущество, състоящо се от кораби, самолети, жп или шосейни превозни средства, използвано в международния транспорт, и от движимо имущество, предназначено за експлоатацията на такива транспортни средства, се облага само в договарящата държава, в която се намира мястото на действително управление на предприятието.

4. Всяко друго имущество на местно лице на едната договаряща държава се облага само в тази държава.

Член 22

Методи за премахване на двойното данъчно облагане

1. В Дания двойното данъчно облагане се избягва, както следва:

а) като се имат предвид разпоредбите на буква "в", когато местно лице на Дания получава доход или притежава имущество, които в съответствие с разпоредбите на тази спогодба може да се облагат в България, Дания допуска:

(I) като приспадане от данъка върху дохода на това местно лице сума, равна на данъка върху дохода, платен в България;

(II) като приспадане от данъка върху имуществото на това местно лице сума, равна на данъка върху имуществото, платен в България;

б) въпреки това такова приспадане и в двата случая няма да надвишава частта от данъка върху дохода или данъка върху имуществото, изчислена преди предоставяне на приспадането, което съответствува според случая на дохода или имуществото, които могат да бъдат облагани в България;

в) когато местно лице на Дания получава доход или притежава имущество, които съгласно разпоредбите на тази спогодба се облагат само в България, Дания може да включи този доход или имущество в данъчната база, но допуска като приспадане от данъка върху дохода или данъка върху имуществото частта от данъка върху дохода или данъка върху имуществото, която съответствува според случая на получения доход или притежаваното имущество в България.

2. В България двойното данъчно облагане се избягва, както следва:

а) когато местно лице на България получава доход или притежава имущество, които в съответствие с разпоредбите на тази спогодба може да се облагат в Дания, България освобождава такъв доход или имущество от данъчно облагане, като се вземат предвид и разпоредбите на букви "б" и "в" на тази алинея;

б) когато местно лице на България получава дивиденди, които в съответствие с разпоредбите на чл. 9 на тази спогодба може да се облагат в Дания, България допуска като приспадане от данъка върху дивидентите на това местно лице сума, равна на данъка, платен в Дания. Въпреки това приспадането няма да надвишава частта от данъка, изчислена преди предоставяне на приспадането и която съответствува на дивидентите, получени в Дания;

в) когато в съответствие с която и да е разпоредба на тази спогодба получен доход или притежавано имущество от местно лице на България са освободени от данъчно облагане в България, България може независимо от това да вземе предвид освободените доход или имущество при изчисляването на сумата на данъка върху оставащия доход или имущество на такова местно лице.

3. По смисъла на ал. 1 терминът "данък, платен в България" в случая на печалби на сдружения, които са местни лица на България, се счита, че съответствува на сумата на българския данък, която би била платена съгласно българското данъчно законодателство, ако България не беше въвела специално данъчни облекчения според разпоредбите, засягащи икономическото сътрудничество между български юридически лица и чуждестранни юридически и физически лица.

Все пак посоченият по-горе в тази алинея български данък в никакъв случай няма да се изчислява със ставка, надвишаваща 45 процента.

Тази разпоредба се прилага само ако датският участник в сдружението притежава поне 10 процента от капитала на сдружението.

Член 23

Равенство в третирането

1. Граждани на едната договаряща държава няма да се подлагат в другата договаряща държава на каквото и да е данъчно облагане и свързаните с него изисквания, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане, и съответните изисквания, на които са или може да бъдат подложени гражданите на тази друга държава при същите условия. Независимо от разпоредбите на чл. 1 тази разпоредба също се прилага спрямо лица, които не са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. По смисъла на този член терминът "граждани" означава:

а) всички физически лица, притежаващи гражданството на едната договаряща държава;

б) всички юридически лица, персонални дружества, сдружения и други групировки от лица, получаващи своя статут като такива от действащото законодателство в едната договаряща държава.

3. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, няма да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава от данъчното облагане на предприятия на тази друга държава, извършващи същите дейности. Тази разпоредба няма да се разглежда като задължаваща едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквито и да са лични отстъпки, облекчения и намаления на данъчни цели по силата на гражданския статут или семейното положение, които тя предоставя на своите собствени местни лица.

4. С изключение на случаите на приложение на т. 1 на протокола лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания, извършени от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава с цел определянето на облагаемите печалби на такова предприятие, се приспадат при същите условия, както, ако те бяха изплатени на местно лице на първата държава. По подобен начин всякакви дългове на предприятие на едната договаряща държава към местно лице на другата договаряща държава при определянето на облагаемото имущество на такова предприятие се приспадат при същите условия, както, ако бяха дължими на местно лице на първата държава.

5. Предприятия на едната договаряща държава, чиито имущества изцяло или частично и пряко или косвено се притежават от едно или повече местни лица на

другата договаряща държава, не се подлагат в първата държава на каквото и да е облагане или свързаните с него изисквания, които са различни или пообременителни от данъчното облагане и съответните изисквания, на които са или може да бъдат подложени предприятия на първата държава.

6. Независимо от разпоредбите на чл. 2 разпоредбите на този член се прилагат спрямо данъци от всякакъв вид и наименование.

Член 24

Процедура на взаимното споразумение

1. **[Първото изречение на ал. 1 на чл. 24 на тази Спогодба се заменя от първото изречение на ал. 1 на чл. 16 на Многостранната конвенция]** [Когато едно лице счете, че действията на едната или и на двете договарящи държави водят или ще доведат до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може независимо от средствата, предвидени от националните законодателства на тези държави, да представи своя случай на компетентния орган на договарящата държава, на която то е местно лице, или ако неговият случай се отнася до чл. 23, ал. 1 - на тази от договарящите държави, на която то е гражданин.] Случаят трябва да бъде представен в рамките на три години от първото уведомление за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба.

Следното първо изречение на ал. 1 на чл. 16 на Многостранната конвенция заменя първото изречение на ал. 1 на чл. 24 на тази Спогодба:

ЧЛЕН 16 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ – ПРОЦЕДУРА ЗА ВЗАИМНО СПОРАЗУМЕНИЕ

Когато едно лице счете, че действията на едната или и на двете [договарящи държави] водят или ще доведат до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази [Спогодба], това лице може, независимо от средствата за защита, предвидени във вътрешните законодателства на тези [договарящи държави], да представи случая пред компетентния орган на която и да е от [договарящите държави].

2. Ако счете възражението за основателно и ако сам не е в състояние да стигне до задоволително решение, компетентният орган полага усилия да реши случая чрез взаимно споразумение с компетентния орган на друга договаряща държава с цел да се избегне данъчното облагане, несъответстващо на спогодбата.

Следното второ изречение на ал. 2 на чл. 16 на Многостранната конвенция се прилага по отношение на тази Спогодба:

ЧЛЕН 16 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ – ПРОЦЕДУРА ЗА ВЗАИМНО СПОРАЗУМЕНИЕ

Всяко постигнато споразумение се прилага независимо от сроковете, предвидени във вътрешните законодателства на [договарящите държави].

3. Компетентните органи на договарящите държави полагат усилия да разрешат чрез взаимно споразумение всички трудности или съмнения, появили се по повод тълкуването или прилагането на спогодбата. Те могат също да се консултират взаимно за премахването на двойно данъчно облагане в случаите, които не са предвидени от спогодбата.

4. Компетентните органи на договарящите държави може да поддържат пряка връзка помежду си с цел постигането на споразумение по смисъла на предходните алинеи. Когато с цел да се постигне споразумение е целесъобразно да се осъществи устна размяна на мнения, това може да стане чрез комисия, съставена от представители на компетентните органи на договарящите държави.

Член 25

Размяна на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави си разменят такава информация, каквато е необходима за изпълнението на разпоредбите на тази спогодба или на националните законодателства на договарящите държави по отношение на данъците, посочени в тази спогодба, доколкото предвиденото от тях данъчно облагане не противоречи на спогодбата. Размяната на информация не се ограничава от чл. 1. Всяка получена от едната договаряща държава информация се третира като поверителна по същия начин, както информация, получена съгласно националното законодателство на тази държава, и се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, съдебното дирене или разглеждането на жалби във връзка с данъците, за които се прилага спогодбата. Такива лица или органи използват информацията само за такива цели. Те могат да разкриват информацията в публични съдебни производства или в съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай не се разглеждат като налагащи на едната договаряща държава задължението:

а) да предприема административни мерки в противоречие със законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи по нормалния административен ред, на едната или на другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила производствена, промишлена, търговска или професионална тайна или производствен процес, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (ордр публик).

Член 26

Членове на дипломатически и консулски мисии

Нищо в тази спогодба не засяга финансовите привилегии на членовете на дипломатически или консулски мисии съгласно общите норми на международното право или съгласно разпоредбите на специални споразумения.

Следната ал. 1 на чл. 7 на Многостранната конвенция се прилага и заменя разпоредбите на тази Спогодба:

**ЧЛЕН 7 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ – ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ НА
ЗЛОУПОТРЕБАТА С ДАНЪЧНИ СПОГОДБИ
(Разпоредба за теста за основните цели)**

Независимо от разпоредбите на тази [Спогодба], облекчение съгласно тази [Спогодба] не се предоставя по отношение на елемент от доход или имущество, ако може обосновано да се приеме, като се имат предвид всички относими факти и обстоятелства, че получаването на това облекчение е една от основните цели на която и да е договореност или сделка, които имат за резултат пряко или непряко това облекчение, освен ако се установи, че предоставянето на това облекчение при тези обстоятелства е в съответствие с предмета и целите на съответните разпоредби на тази [Спогодба].

Член 27

Разширение на териториалния обхват

1. Териториалният обхват на тази спогодба може да бъде разширен както в нейната цялостност, така и с необходимите изменения спрямо всяка част от територията на договарящите държави, която специално е изключена от обхвата на приложение на спогодбата и която събира данъци, съществено близки по характер на тези, спрямо които се прилага спогодбата. Всяко такова разширение влиза в сила от тази дата и при такива изменения и условия, включително условия по прекратяването на действието, каквито може да бъдат определени и договорени между договарящите държави чрез ноти, които ще бъдат разменени по дипломатически път или по друг начин в съответствие с техните конституционни процедури.
2. Ако не бъде съгласувано друго между двете договарящи държави, прекратяването на действието на спогодбата от едната от тях по силата на чл. 29 също ще прекрати по начина, предвиден в посочения член, прилагането на спогодбата във всяка част от територията на договарящите държави, върху която е било разширено нейното действие съгласно този член.

Член 28

Влизане в сила

1. Договарящите държави взаимно се уведомяват за изпълнението на конституционните изисквания за влизане в сила на тази спогодба.
2. Спогодбата влиза в сила от датата на получаване на последното от посочените в ал. 1 уведомления и нейните разпоредби имат сила по отношение на всички данъци за данъчната година, която съвпада или замества календарната година, непосредствено следваща тази, в която спогодбата влиза в сила, и за последващите данъчни години.
3. Протоколът, засягащ взаимното освобождаване от данъчно облагане на български и датски граждани, които по време на пребиваването си в едната страна получават доход за работа по трудов договор в предприятия, институции и организации на другата страна, сключен между правителството на Народна република България и

правителството на Кралство Дания на 24 ноември 1977 г., престава да действа от датата, на която тази спогодба влиза в сила.

Член 29

Прекратяване на действието

Тази спогодба остава в сила, докато нейното действие не бъде прекратено от едната договаряща държава. Всяка договаряща държава може да прекрати действието на спогодбата по дипломатически път, като изпрати писмено уведомление за прекратяване на действието на или преди тридесетия ден на месец юни на всяка календарна година, следваща след период от пет години от годината, в която спогодбата е влязла в сила. Спогодбата престава да действа по отношение на всички данъци за данъчната година, която съвпада или замества календарната година, непосредствено следваща тази, в която е получено уведомлението за прекратяване на действието, и за последващите данъчни години.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени, подписаха тази спогодба.

Изготвена в Копенхаген на 2 декември 1988 г. в два екземпляра на английски език.

ПРОТОКОЛ КЪМ СПОГОДБАТА МЕЖДУ НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И КРАЛСТВО ДАНИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДА И ИМУЩЕСТВОТО

При подписването на спогодбата, сключена днес между Народна република България и Кралство Дания за избягване на двойното данъчно облагане по отношение на данъците върху дохода и имуществото, долуподписаните приеха следните допълнителни разпоредби, които представляват неразделна част от тази спогодба.

А именно:

1. Нищо в тази спогодба няма да попречи на двете договарящи държави да упражняват предвидения от техните съответни законодателства финансов контрол. По-специално разпоредбите на чл. 10 и 11 на тази спогодба няма да се прилагат спрямо частта, надвишаваща обичайната сума на лихви и авторски и лицензионни възнаграждения, договаряна между предприятия. В такъв случай надвишаващата част се облага съгласно законодателството на всяка от договарящите държави, като се имат предвид и другите разпоредби на тази спогодба.

2. Що се отнася до чл. 19, спрямо плащания, получени за оказани услуги в договарящата държава, в която пребивава учащият се с цел обучение или стаж, се прилага данъчното законодателство на тази държава. Плащанията, които такъв учащ се получава от чужбина, не се включват в неговия облагаем доход.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени, подписаха този протокол.

Изготвен в Копенхаген на 2 декември 1988 г. в два екземпляра на английски език.